pondělí 11. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 2 Kor 6,1–10
Prokazujeme se jako Boží služebníci.

Začátek druhého listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři!

Jako Boží spolupracovníci vás napomínáme, abyste nepřijali milost Boží nadarmo! Bůh přece říká: ‚V době příhodné jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl.‘ Hle, teď je ta „doba příhodná“, hle, teď je ten „den spásy“!

Nikomu v ničem nedáváme pohoršení, aby nebyla potupena naše služba, ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci všestrannou vytrvalostí, v souženích, v nesnázích, v úzkostech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v námahách, ve bděních, v postech; čistotou, poznáním, shovívavostí, dobrotivostí, Duchem svatým, upřímnou láskou, slovem pravdy, silou Boží, zbrojí spravedlnosti v útoku i v obraně; za pocty i potupy, při zlé i dobré pověsti.

Že prý jsme svůdcové, a přece jsme pravdiví; že prý neznámí, a zatím jsme dobře známí; jako zmírající, a hle – žijeme; jako trestu propadlí, a přece na smrt vydáni nejsme; prý jsme smutní, a zatím se stále radujeme, jakoby chudáci, a přece mnohé obohacujeme, jako bychom nic neměli, a zatím máme všechno.

Žl 98,1.2–3ab.3cd–4

Odp.: Hospodin uvedl ve známost svou spásu.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci.
Vítězství je dílem jeho pravice,
jeho svatého ramene.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu,
před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost.
Rozpomenul se na svou dobrotu
a věrnost Izraelovu domu.

Všechny končiny země uzřely
spásu našeho Boha.
Jásejte Hospodinu, všechny země,
radujte se, plesejte a hrejte!

kulturaslova.cz

1. čtení: 1 Král 21,1–16
Nábot byl ukamenován, je mrtev.

Čtení z první knihy Královské.

Nábot z Jizreelu měl vinici, která byla u paláce Achaba, krále samařského. Achab řekl Nábotovi: „Postup mi svou vinici, abych si z ní udělal zelinářskou zahradu, protože je blízko mého domu. Dám ti za ni vinici lepší, nebo chceš-li, zaplatím ti za ni stříbrem.“ Nábot odpověděl Achabovi: „Chraň mě Hospodin, abych ti dal dědictví po předcích!“

Achab přišel do svého domu mrzutý a rozhněvaný kvůli řeči, kterou s ním mluvil Nábot z Jizreelu, když mu řekl: „Nedám ti dědictví po svých předcích.“ Lehl si na lůžko, odvrátil svou tvář a nechtěl jíst.

Přišla k němu jeho žena Jezabel a ptala se ho: „Proč jsi mrzutý, že nechceš ani jíst?“ Odpověděl jí: „Mluvil jsem s Nábotem z Jizreelu a řekl jsem mu: ‚Postup mi svou vinici za stříbro, nebo chceš-li, dám ti za ni jinou vinici,‘ ale on řekl: ‚Nedám ti svou vinici!‘“ Tu mu jeho žena Jezabel řekla: „Ty ale umíš vládnout nad Izraelem! Vstaň, najez se a buď dobré mysli! Já už ti opatřím vinici Nábota z Jizreelu!“

Napsala v Achabově jménu dopis, zapečetila ho jeho pečetí a poslala dopis předním mužům a vznešeným spoluobčanům Nábotovým. V dopise napsala: „Vyhlaste půst a posaďte Nábota mezi přední lidi. Posaďte před něho i dva ničemy, a ti ať ho obžalují: ‚Proklínal jsi Boha a krále!‘ Vyveďte ho ven a ukamenujte k smrti!“

Mužové města, předáci a jeho vznešení spoluobčané, provedli to, co jim Jezabel rozkázala, jak bylo napsáno v dopise, který jim poslala. Vyhlásili půst a posadili Nábota mezi přední lidi. Pak přišli dva ničemové, sedli si před něj, a ti ničemové obžalovali Nábota před lidem: „Nábot proklínal Boha a krále!“ Vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho, že zemřel. Poslali Jezabel vzkaz: „Nábot byl ukamenován, je mrtev!“

Když Jezabel slyšela, že Nábot byl ukamenován a je mrtev, řekla Achabovi: „Vstaň, zaber vinici Nábota z Jizreelu, kterou ti odpíral dát za stříbro. Nábot už nežije, je mrtvý.“ Když Achab slyšel, že Nábot je mrtev, vstal a sestoupil do vinice Nábota z Jizreelu, aby se jí zmocnil.

Žl 5,2–3.5–6.7

Odp.: Hospodine, všimni si mého nářku!

Hospodine, slyš moje slova,
všimni si mého nářku!
Naslouchej mé hlasité prosbě,
můj králi a můj Bože!

Ty nejsi Bůh, kterému by se líbila nepravost,
zlý u tebe prodlévat nesmí
ani rouhači před tebou neobstojí.

Nenávidíš každého zločince,
hubíš všecky lháře;
od vraha a podvodníka
se odvrací Hospodin s odporem.

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: Žl 119,105

Aleluja. Svítilnou mým nohám je tvé slovo a světlem mé stezce. Aleluja.

Evangelium: Mt 5,38–42

Já vám říkám: Neodporujte zlému.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko a zub za zub.‘ Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu míli, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej.“

kulturaslova.cz